

1918-11-17

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta
Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Brørup, Lille Veum

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lille Secum 15. novbr. 1908.

Kære Jakob og Agnete. Nu er
Lille Secum hjemkomne fra Sverige. Vi
hænger os glade på jer. I havde vel hele
fløtten med. Det skulle være mær-
ksomt at have lidt om den færd.
I har jo det jo livligt og overordent-
ligt. De siger at Sten er meget ned, og
de tykke vægter er i hvert fald meget vilde.
Det at lade folk gå over for lidt øst
eller penge. End, kinden holder det
skikkelige nummer i at gå frem og
tilbage, men herover har de været
ved overgangene. Bogen er meget
penour og er meget forvildet. Vi
kande måske også ikke komme derned
nu, men uden pas vil vi ikke, og
fjægt så det nok til her i det
mindre. I for jer også med alle
bud dernede fra det. I vil have
vægne og glade de er. Noget af det
bedste synes jeg er, at sangene nu
egen flyver som for fugle - både ved
forpligtelsen og i det mindste til det.
De vil meget gerne lade sig gøre til
at alle lyde. Inderen. I alle
dette er vort nærmeste, men hvor er
det dog også veldigt hvad der gør sig
sig i det fjærene. Det er der
Vendekongen med sin mand og
nok over de enkelte muligheder.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rachel lidt at hun siger. Vær
det er ikke så uden frem: folkene
morgendromme og betende og degen
er rinde. Men i den vil det vise
sig af hvad slags morgendromme
der værdt. Na - men det er jo
det ikke ty at der er om alt det,
der er jo ingen endte på alle de
betende der sættes i roer i de alle dem.
Men i disse tider, jeg synes det er
det stort og så velsignet godt at vi
får lov at opleve dem, og ja
det er næsten det bedste af det hele
får lov at leve dem med i
den heden hjemme, for her er vi dog
forst rigtig ved os selv. - ja, det synes
da Anders og jeg. Jeg ser i mellem
den til Moses og spørger om han snart
vil flyttes til Ridding. Jeg synes om
det skal vente til det bliver rigtig
komme derude. Hvad mon til første?
Og ser jeg så - med dig og Agnete -
er det del flere drage afsted med
ham. Na, jeg synes vi må gå og
med det ned!

19 novbr. Vi tænkte på søndagen i
gør og ønsker: til Lykke. Imorgen

fulgte jeg 65 og jeg synes det er utroligt
på ideerne er jeg af nok, men allervidst
kan jeg det ikke blive klog og forstået
som det har alder. Og alt det der
nu går for sig, det kaller på hoved
er oplevede den frie, (ja du var vel
ikke så meget med i det som jeg i
den aller 3 er nu foreked) men den
63-64 der er tænke for mig med det
den nat sky der tænkes med om den
hans frejd jeg indtil den havde kendt
men nu også alt det store der lidt
efter lidt venter frem: prædigtene der
hjemme var jo ikke en verdien for sig
bruse, den der jo muligt at det der
folk, det var ikke bare i søge og søge
er levede med det, nej det var så
nær og så vakkert alt sammen er
vad på det bedste soldatstrømpe og julede
skæpe og det der der om alt det der
kampene og levede. Og så inden ned
Søndersjylland, alt det jeg får lov at
leve med det, hele den store skare af
kender og værd som jeg så i den
den så længe, så vakkert og så meget
kamp for vort modstand (pansummet)
det er langt langt mere end bare sprødt
- alt dette for peng led og for mig
og jeg synes det er så, ja vakkert det
at vi nu om lidt skal have lov
at gå derude og tale og søge og

SJØGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 11